

У име Оца и Сина и Светог Духа

Српски народ браћо и сестре има многе дивне особине, које га издвајају, разликују од осталих народа. Једна од најпознатијих јесте крсно име или домаћа слава, која је међу свим Хришћанским народима, једино код Срба постоји и чува се. Домаћа слава и крсно име јесте највећа светиња за Српског домаћина, за Српског човека у опште. И ако је принуђен да некада напусти свој дом, свој завичај, било због најезде непријатеља, било због животног пута који га води у страну земљу ради посла и другог разлога, он увек са собом носи славску икону и крсно име своје. Чак ако се не дај Боже деси да пожар захвати кућу, прво што спасава Српски домаћин јесте славска икона. То је највећа светиња његова и он се од ње не одваја.

Тако је браћо, сестре и са манастирима, сваки манастир има свога заштитника, има своју крсну славу, има храмовног Светитеља кога поштује и прославља. У Црној реци то је био Свети Петар Коришки, коме смо служили, кога смо прослављали, преко тридесет година тамо. Али се десило то да смо били прогнани, изгнани из наших манастира, из наше Епархије. Али нисмо заборавили своју крсну славу. Ова капела овде посвећена је Светом Петру Коришком, и ми њега данас овде свечано прослављамо као нашег заступника и заштитника и помоћника на нашем путу ка Царству небескоме. Свети Петар Коришки је Светитељ Божији из рода нашега, који је живот свој провео у пустињи у подвизима у вршењу заповести Божијих и удостојио се да и Бог њега прослави на чудесан начин, да његове мошти остану нетљене и чудотворне. Многобројна чуда су се десила у Црној реци од моштију Светог Петра Коришког. Многи невољници и болесници су притицали њему за помоћ, и он је свима помагао, који су са вером у Бога њему прилазили.

Свети Петар Коришки је један од оних Светитеља који се називају Преподобнима, који су живот свој провели у подвизима у пустињи, у молитви, у подношењу сваких јаких невоља и непријатности и тако су Богослужили. Свети Петар Коришки је проповедао своју

веру, не толико језиком и речима, колико својим животом. Он је својим животом сведочио да верује у Бога, да верује у бесмртност душе човекове, да верује у Рај и Пакао, да верује да се у овом животу човек припрема или за једно или за друго. Побожним честитим животом по закону Божијему, он се припрема за Царство небеско, за живот блажени, и вечни у Рају Божијему. А својим злим делима, непобожношћу, псовком, хуљењем, чињењем зла другима он припрема себе за живот вечни у мукама вечним у паклу огњеноме.

Свети Петар Коришки је од младости своје упознао свој прави пут Хришћански, још као дете, као дечко, он се издвајао од остале деце и омладине, није ишао са њима у игре, није ишао на разоноде, него се повлачио и насамо се молио Богу. Он је тако заволео Господа да је одлучио души својој да се одазове на позив Христов. „Ко хоће за мном да иде, нека се одрекне себе и узме крст свој и за мном иде“. И Свети Петар Коришки који је родом из Метохије, он је се одрекао свега што има, и свога имања и своје куће и чак своје сестре, која је остала са њим после смрти родитеља, да би Богу могао да служи безметежно и неометано. Наравно он је своју сестру Јелену, предао у молитвама својим Богу на старање, и Бог се и о њој побринуо и она је такође побожно завршила свој живот и душу своју спасила. А Свети Петар он се удаљио у једну пећину у једну пустињу у околини Призрена, где је цео живот свој провео у борби са злим дусима, и са разним искушењима која су по допуштењу Божијем наилазила на њега. Тиме је он сведочио своју веру, тиме је он заслужио да буде од Бога прослављен, тиме је он заслужио да га и ми данас овако у свечаном тону прослављамо, и његов спомен вршимо.

Сво монаштво из Црне реке из Епархије рашко-призренске које је принуђено било да напусти своје обитељи, данас се налази овде углавном сабрано у молитви и под окриљем Светог Петра Коришког. Али и многи народ. Много данас више овде него што се сабирало у Црној реци на празник Светог Петра Коришког. То значи да су његове мошти остале и даље у манастиру Црна река, на утеху,

благослов и спасење свима који му се обраћају, који му прибегавају, али несумњиво да је он духом својим овде са нама и да он и нас такође води и руководи и заступа пред Престолом Божијим.

Данас овај манастир у Љуљацима, на челу са оцем Варсануфијем протосинђелом и његовом братијом, прославља дакле своју другу славу, прва је Зачеће Светог Јована Претече, коју главна Црква прославља, а ова капела је посвећена Светом Петру Коришком.